

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 8/2021
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у прекршајном поступку окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 68/21 од 17.02.2021. године поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Руми, Одељење у Пећинцима III-11 Пр 3514/19 од 15.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 68/21 од 17.02.2021. године, као основан, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Руми, Одељење у Пећинцима III-11 Пр 3514/19 од 15.09.2020. године, тако што Врховни касациони суд, према окривљеном АА, на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, **ОБУСТАВЉА ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК**, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка.

Трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Руми, Одељење у Пећинцима III-11 Пр 3514/19 од 15.09.2020. године окривљени АА оглашен је одговорним што је дана 19.09.2018. године учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 6.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини, суд ће посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Одлучено је о трошковима прекршајног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Против наведене правноснажне пресуде, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 68/21 од 17.02.2021. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и преиначи побијану пресуду тако што ће према окривљеном

АА, обуставити прекршајни поступак, услед наступања застарелости за вођење прекршајног поступка.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са одлуком против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 93. став 3. Закона о прекршајима прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам одабере.

Чланом 161. став 1. истог закона, прописано је да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу – доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих, и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним, а према члану 259. став 1. Закона, жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева.

Према стању у списима, првостепени суд своју пресуду није доставио браниоцу окривљеног - адвокату Мирјани Јосимов, већ само окривљеном АА, а на који начин је повредио право одбране окривљеног.

Из списка предмета утврђује се да је првостепени прекршајни суд затражио пружање правне помоћи од стране замољеног Прекршајног суда у Новом Саду ради саслушања окривљеног, те да је замољеном прекршајном суду, бранилац окривљеног дана 16.07.2020. године уредно доставио поднесак којим окривљени обавештава суд да је своје право на заступање у прекршајном поступку поверио адвокату Мирјани Јосимов, са молбом да се сва будућа комуникација обавља преко наведеног браниоца. Уз наведени поднесак достављено је и пуномоћје за заступање окривљеног. Такође, из списка предмета се утврђује, да је првостепени прекршајни суд, дана 15.09.2020. године, донео побијану пресуду, не чекајући да му замољени прекршајни суд достави извештај по замолници за саслушање окривљеног, коју пресуду је доставио окривљеном дана 05.10.2020. године и која је постала правноснажна дана 16.10.2020. године, обзиром да окривљени није изјавио жалбу, док браниоцу исту, ради изјављивања жалбе, није доставио ни након уоченог пропуста односно након враћања списка са пуномоћјем од стране замољеног Прекршајног суда у Новом Саду.

Код напред наведеног, Врховни касациони суд налази да је услед наведеног пропуста у предметном прекршајном поступку учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, с обзиром да противно одредби члана 161. став 1. Закона о прекршајима, пресуда Прекршајног суда у Руми, Одељење у Пећинцима III-11 Пр 3514/19 од 15.09.2020. године није достављена

браниоцу окривљеног. Тиме што првостепена пресуда није лично достављена браниоцу окривљеног, адвокату Мирјани Јосимов, окривљеном је ускраћено право да изјави жалбу против првостепене одлуке и укаже на чињенице и доказе који су од значаја за доношење законите одлуке, односно повређено је право окривљеног на одбрану.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, побијану првостепену пресуду би требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на даље поступање.

Међутим, како је окривљени прекршај који му је стављен на терет, према изреци првостепене пресуде, учинио дана 19.09.2018. године, то је истеком дана 19.09.2020. године наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења у конкретном случају, сходно одредби члана 84. став 1. и став 7. Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана, прописано је да прекршајно гоњење застаревља у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Како се застарелост прекршајног гоњења рачуна од дана учињеног прекршаја, то је у конкретном случају застарелост наступила истеком дана 19.09.2020. године, а из којих разлога је Врховни касациони суд преиначио побијану пресуду, тако што је прекршајни поступак против окривљеног обуставио, на основу члана 287. став 4. у вези са чланом 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима.

Имајући у виду да је против окривљеног обустављен прекршајни поступак, то је Врховни касациони суд одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, па је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић